

De toekomst van de kenniseconomie ligt in de handen van de huidige jeugd. In deze jeugd moet de regering investeren om later een goede economie te behouden.

Echter niet alle kinderen gaan volgens het gemiddelde mee, maar wat is het gemiddelde? Wie heeft dat bepaald en wanneer. De huidige maatschappij stelt zoveel meer eisen aan een kind dat bij een hoop kinderen daardoor het emmertje overloopt.

Echtscheidingen, agressie in het gezin, armoede (het bestaat meer dan je denkt), verwaarlozing (als invaller heb ik op verschillende scholen jonge kinderen getroffen die helemaal voor zichzelf moeten zorgen), sociale achterstand, mishandeling, huiselijke ruzies, ernstige ziekten, angsten, depressies, stoornissen, ADHD enz, komen op elke school voor en er is in elke klas wel een kind te vinden. Dit heeft vaak een grote weerslag in het gedrag en het leerrendement van de kinderen.

Van de leerkracht wordt verwacht dat deze genoeg bagage heeft om dit allemaal in het klassenmanagement mee te nemen en elk kind die zorg te geven die nodig is. Waarom zijn er dan zoveel leerkrachten ziek, overspannen of stoppen ermee i.v.m. de werkdruk?

Tja, laten we de ondersteuning eruit gooien, de mensen met kennis en ervaring met deze kinderen in het Speciaal onderwijs op straat zetten en de leerkrachten een cursus aanbieden over Hoe ga ik met elk lichamelijk en geestelijk stoornis om.

Kan je dat van een leerkracht verwachten? De leerkrachten die in het SBO, SO en VSO werken, hebben niet voor niet hun opleiding uitgebreid en nog talloze trainingen gevolgd. Ze hebben jaren ervaring en werken met hun hart, ze hebben gekozen voor deze doelgroep.

Leerkrachten in het reguliere onderwijs krijgen die keuze niet, maar de verplichting. Neem de kinderen maar zoals ze komen en doe je best. Hoeveel tijd kan een leerkracht steken in individuele begeleiding als je meerdere kinderen hebt in je klas die speciale behoeften hebben? De ene heeft structuurkaarten nodig, de andere beloningssysteem, weer een ander moet je heel dichtbij je houden, dat kind zoekt houvast bij vastgestelde afspraken.

Vergeet ook de ouders niet die soms wel denken dat je ook nog de schoolmaatschappelijkwerker bent met een opvoedingssprekuur.

Tussendoor moet je ook nog lesgeven waardoor de 'normale' kinderen ook nog belemmers worden omdat je al die afspraakjes in de klas af moet gaan, voordat je überhaupt iets kan doen. Waar blijft dan nog de tijd en kwaliteit van het didactisch leaven. Het wordt meer een opvoedingsklas waarbij er ook geleerd kan worden.

Ik vind het niet vreemd dat het ziekteverzuim zo hoog is. Maar goed, laten we de werkdruk nog verder omhoog zetten zodat de juffen en meesters pas tegen de avond afgebrand thuis komen om na een tijdje vervolgens langdurig ziek zijn.

Waar zijn jullie mee bezig! Welkom in Nederland, het land van kennisverspilling en bonussenverstrekking. Aangezien er niet meer gepresteerd kan worden i.v.m. de ontbrekende kennis en ervaring en de werkdruk. Blijf af van de mensen die met hun hart deze kinderen een toekomst willen bieden. Deze kinderen hebben niet gevraagd om hun situatie, wel om de hulp die ze nodig hebben. Laat ze niet verzuipen en vervolgens in de goot eindigen! Zij zijn ook de toekomst. Maak er geen probleemgroep van die de maatschappij over een paar jaar klauwen vol geld gaat kosten. Welkom bij bureau halt, GGZ, Pleegouders. Maar ook welkom, zij die de kennis en ervaringen willen delen met het regulier onderwijs.